

могат да купят нито един кгр. тютю, защото имат шокове. Не можем да дойдем до споразумение. Тогава, на третия ден, аз вземам думата и казвам, че за честта на Обществото на народите ние трябва да излезем с едно решение и ако в момента не можем да си помогнем, ние трябва да мислим за бъдещето. И тогава предлагам да се сформира това бюро в Цариград. Това им се хареда. Постановиха да се приеме такава резолюция. Тогава от делегатите на страните-консуматорки дойде да ме поздрави чехът. Заседанието се вдигна. На другия ден еде Милев. Той знаеше много хубаво френски. Беше главен редактор на едни наш вестник - мисля на в "България". Беше школуван за дипломат. Като му показах меморандума, поисках той да го преведена френски. Той направи превода, а аз направих някои промени и допълнения. После той го написа на пишеща машина. На другата сутрин аз трябва да го представя. Станах в 4 часа сутринта, приех един душ и разхождайки се из стаята прочетох меморандума няколко пъти докато го науча наизуст. И когато им го връчих на заседанието, аз им казах съдържанието, без да гледам никъде. Това направи впечатление. Но аз бях в много тревожно състояние като пред изпит.

След като се закри конференцията, аз ходих до Германия и се върнах. В това време швейцарската телеграфна агенция дава отзиви за тази конференция и не казва моето име, а говори за проявите на българския делегат. Това беше през 1935-6 г. Но тази идея не се осъществи, защото дойде войната. Събитията бяха такива. Но-късно дойде една комисия от страна на гърците с искане да се основе нещо като бюро, но нямаше за това стабилно политическо положение.

Документ № 5

Подписан е от Д. Вожилов, Багрянов, Зографов.

Напоследък /1940 г./ Земеделска банка става търговец. Тя започва да закупува тютюни и да регулира цените. В тези години търговците бяха окапали вследствие на кризата, бяха загубили капиталите си. Поради това с разрешение на Министерския съвет банката започна да закупува тютюни. През време на окупацията тя купуваше тютюни от Беломорието. Те останаха там. После там отидоха Сава Гановски и Д. Терпешев и ги подариха на гърците. Тогава Р. Генов беше експерт в Земеделска банка.

Виче в Генов " "

" Мой беше думата "

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Д. Терпешев

Р. Генов